

Sygn. akt I C 439/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2013 roku w K.

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę kwoty 22.000 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 12.000 (dwanaście tysięcy) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 marca 2012r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 2.511,16 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych:

- powodowi A. S. kwotę 383,83 zł;

- stronie pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. kwotę 469,13 zł.

sygn. akt I C 439/12

UZASADNIENIE

Powód A. S. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. o zapłatę kwoty 12.000 zł, z odsetkami ustawowymi, tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku z dnia 11.04.2011r., uznając wypłaconą przez pozwaną kwotę 2400 zł za niską.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzuciła, że przyznana dotychczas powodowi kwota 2400 zł, tytułem zadośćuczynienia, jest adekwatna do krzywdy, obrażenia, których doznał powód, nie były ciężkie, przy czym powód został z nich w pełni wyleczony.

W piśmie procesowym z dnia 4 kwietnia 2013r. powód rozszerzył powództwo, wnosząc ostatecznie o zasądzenie kwoty 22.000 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 12.000 zł od dnia wytoczenia powództwa, od kwoty 10.000 zł od dnia doręczenia tego pisma stronie pozwanej do dnia zapłaty.

Stan faktyczny:

W dniu 11.04.2011r., około godziny 9.40, na drodze Z. - P., powód uległ wypadkowi samochodowemu, którego sprawcą był kierujący pojazdem I. (...) nr rej. (...) S. O., ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. / Bezsporne/

Na skutek wypadku powód doznał urazu kończyny górnej lewej oraz bezwładnościowego urazu kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo - więzadłowego, z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy, z zespołem bólowym przeciążeniowym. Uraz kręgosłupa wywołał u powoda stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 7%.

U powoda występują nieurazowe zmiany rozwojowe kręgosłupa piersiowego oraz samoistna wypuklina na poziomie (...) - (...) z zespołem bólowym - bez związku z wypadkiem.

Dowód:

opinia biegłego ortopedy K. C. (k-65-68).

Po wypadku powód leczył się u ortopedy i neurologa, korzystał z rehabilitacji. Przebywał na zwolnieniu lekarskim przez trzy tygodnie, nosił kołnierz ortopedyczny S. przez około 2 miesiące.

Dowód:

opinia biegłego ortopedy K. C. (k-65-68);

zeznania świadka E. C. (k-59);

zeznania powoda (k-60).

Powód pracował jako pielęgniaż. Przed wypadkiem pracował więcej, brał więcej dyżyrów. Po wypadku ograniczył pracę, nie był już tak dyspozycyjny, jak wcześniej, unikał większego wysiłku, z uwagi na odczuwane bóle głowy, lewej ręki w okolicach łokcia, kręgosłupa. W pracy zażywał leki przeciwbólowe. Mniejsza ilość godzin pracy wiązała się z mniejszymi zarobkami.

Dowód:

zeznania świadka E. C. (k-59);

zeznania powoda (k-60).

W wyniku wypadku powód doznał zaburzeń adaptacyjnych pourazowych, których objawy utrzymują się do chwili obecnej w złagodzonej postaci. Skutki wypadku wywołały u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym w wysokości 7 %.

Dowód:

opinia biegłego psychiatry M. Ż. (k-104-110).

Sąd zważył:

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Poza sporem było, że sprawca wypadku z udziałem powoda, kierujący samochodem marki I. (...) nr rej. (...) S. O., ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za skutki

wypadków, sprawca wypadku legitymował się dokumentem ubezpieczenia OC, a wypadek miał miejsce w okresie ubezpieczenia.

W tych okolicznościach, strona pozwana, jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy, na podstawie powołanych przepisów, ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim (tu powodowi) przez sprawcę.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość. (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., (...), LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r.,(...), LEX nr 194522).

W oparciu o dowód z opinii biegłego lekarza ortopedy K. C., Sąd ustalił, że na skutek wypadku powód doznał urazu bezwładnościowego odcinka szyjnego kręgosłupa z uszkodzeniem aparatu torebkowo - więzadłowego, z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym. Uraz ten wywołał u powoda stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 7 %. Powód leczyl się w poradni chirurgicznej i neurologicznej, po wypadku nosił kołnierz ortopedyczny, przebywał na zwolnieniu lekarskim, korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych. Sąd miał nadto na uwadze, że rokowanie co do całkowitego wyleczenia powoda nie jest w pełni pomyślne, gdyż okresowo mogą nawracać u niego poboiewania karku, które jednak, zgodnie z opinią biegłego lekarza, nie powinny mieć w przyszłości, poza dokuczliwością, istotnego wpływu na zdolność do pracy, pełnienie obowiązków rodzinnych oraz wypełnianie funkcji społecznych. Sąd miał przy tym na uwadze, że u powoda występują nieurazowe zmiany rozwojowe kręgosłupa piersiowego oraz samoistna wypuklina na poziomie (...) - (...), z zespołem bólowym - bez związku z wypadkiem.

Wypadek był bardzo stresującym wydarzeniem w życiu powoda, spowodował u niego zaburzenia adaptacyjne pourazowe, które z biegiem czasu ulegają zmniejszeniu, jednakże mają charakter utrwalonej nerwicy i spowodowały długotrwałą uszczerbę na zdroiu psychicznym (7 %). Jak ustalono na podsatwie opinii biegłego psychiatry M. Ż., rokowanie co do powrotu do zdrowia psychicznego powda jest pomyślne, ale czas utrzymywania się objawów zaburzeń adaptacyjnych będzie uzależniony od postępów w rehabilitacji ortopedycznej.

Uwzględniając rozmiar cierpień powoda, suma 12.000 zł, tytułem zadośćuczynienia, uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, wiek powoda, odczuwane przez niego dolegliwości bólowe, długotrwałość procesu leczenia i rehabilitacji oraz rokowania co do powrotu do zdrowia. Dlatego też zasądzona kwota, jako zadośćuczynienie, nie może być uznana za nadmierną.

Żądanie powoda przekraczające tę kwotę, rozszerzone w toku postępowania, nie zasługiwało na uwzględnienie. Zasądzona kwota jest adekwatnym zadośćuczynieniem, biorąc pod uwagę powstały u powoda uszczerbek na zdrowiu w zakresie ortopedycznym i psychicznym. Niezrozumiałym było uzasadnienie rozszerzenia żądania w oparciu o ustalony przez biegłego psychiatrę stopień uszczerbku na zdrowiu, który nie jest automatycznym wyznacznikiem ustalonej sumy zadośćuczynienia, nie można też w żadnym razie przyjąć, aby wskazane przez biegłych procentowe stopnie uszczerbku sumowały się, dając w efekcie wynik podwójnie wyższy. Powód niewątpliwie doznał na skutek wypadku, za który odpowiedzialność ponosi pozwany, urazów, powodujących zarówno cierpienia fizyczne, jak i psychiczne, które wpływają na rozmiar krzywdy. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Kwota 12.000 zł, jako uzupełnienie dotychczas wypłaconej powodowi kwoty, jest odpowiednią sumą, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Odsetki ustawowe od kwoty 12.000 zł zasądzono, zgodnie z żądaniem powoda, mając na uwadze, że powód zgłosił szkodę u strony pozwanej przed wszczęciem procesu, zaś roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia staje się wymagalne

po 30 dniach od zgłoszenia szkody, co znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. F. G. i. P. B. U. K..

Przyjmując, że powód wygrał sprawę w 55%, stosunkowo rozdzielono koszty procesu między stronami. Powód poniósł koszty w kwocie 6.543,30 zł (uwzględniając złożony spis kosztów na kwotę 5.443,30 zł oraz uiszczoną opłatę sądową od pozwu w kwocie 1.100 zł). Pozwana poniosła koszty procesu w kwocie 2.417 zł (w tym wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa). Łącznie koszty procesu w sprawie wyniosły 8.960,30 zł, z czego powód powinien ponieść je w 55%, tj. w kwocie 4.928,16 zł. Zgodnie z wynikiem procesu pozwana winna zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu do kwoty 2.511,16 zł (4.928,16 - 2.417). Powyższe orzeczono w oparciu o przepisy art. 100 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 109 § 1 i 2 kpc.

Zgodnie z wynikiem procesu obciążono strony wydatkami, poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych (674,55 zł + 178,41 zł = 852,96 zł x 55% = 469,13 zł; x 45% = 383,83 zł). Orzeczenie w punktach IV wyroku oparto na przepisach art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 kpc.